

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

Philippvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

ab imperatore negotijs, quarto die ad propria cum gaudio recesserunt. Quid verò hic Henricus, taliter à patre Rex designatus, & publicè armatus? Anno, inquit idem author 1190. Filius FridERICI Imperatoris Henricus Rex contracto exercitu Alpes transcendens Italiam ingreditur, indeque ad urbem tendens à Cælestino Papa gloriôsè susceptus, ab eoque omnium Romanorum favore unà cum Coniuge in die SANCTO PASCHAE coronatus IMPERATORIS & AVGVSTI nomen nonagesimus quintus ab Augusto sortitur. Hunc favorem Romanorum avaritia eorum maximis muneribus satisfaciens promeruit, & addit: Imperium in hoc non mediocriter debonestavit. Urspergensis in Chron. ad an. 1191. quo regnare cœpit Henricus, prius tamen, inquit, à Patre Rex designatus fuerat, & de consensu Principum coronam Aquisgrani acceperat.

PHILIPPVS.

MORTVO Henrico VI. contigit in Imperio schisma per discordem Regni procerum electionem, aliorum Philippum, Frederici Barbarossæ filium, aliorum verò Ottonem, Henrici Leonis Ducis Brunsvicensis filium eligentium. Historiam describit in Chronico Hirsaugiensi ad ann. 1199. scriptor

scriptor ille celebris Ioh. Trithemius, his
 verbis: *Adolphus*, inquit, *Archiepiscopus Colo-*
niensis, & *Theodoricus Archiepiscopus Treuirensis*
habito consilio apud Andernacum cum Bernardo
Duce, & alijs Episcopis, Comitibus, atq; Nobilibus
pluribus Curiam omnibus Principibus ad Domini-
cam Oculi mei in Colonia generalem indicunt, pro-
noui Regis electione celebranda. Interea Marchio-
nes Orientales, Conradus Archiepiscopus Mogun-
tinus, Bernardus Dux Saxonie, Archiepiscopus
Magdeburgensis, & alij Principes superiores apud
Erphurdiam conuenientes, Philippum Ducem Sue-
uia in Regem Romanorum elegerunt, fratrem vi-
delicet Henrici Imperatoris defuncti. Statuto igitur
die prefati Principes ad Coloniam conuenien-
tes, Bertolfum, Ducem de Zeringen, quem se pro-
miserant electuros, magno preestolabantur deside-
rio venturum, qui cum 11000. marcarum argenti
cum Ducatu Sueuia à Philippo accepisset, electio-
ni que renunciaisset, venire contempsit. Quod
cum predictis innotuisset Principibus, nimium
indignati, Ottonem Pictauie Comitem, filium
quondam Henrici Ducis Saxonie in Regem Rom.
contra PHILIPPUM elegerunt. Hæc ex
Trithemio deprompta appono, vt inde
lector cognoscat occasionem, & causam quæ
impulit PAPAM INNOCENTIVM
III. ad scribendum BERTHOLDO, Du-
*ci Cæringiæ, quem in ea * epistola mo-*
net vt Philippum, cui se acceptis nummis

* in capit.
 Venerab. de
 Electione.

obligauerat, totumque ius suum resignauerat, utpote iam ante electionem excommunicatum deserat, & Ottonem Regem amplectatur.

Conradus Abbas Ursperg. qui tunc vixit, in gestis Philippi, ubi historiam prolixè & accuratè describit, Philippus, inquit, acquisiuit sibi fauorem Principum, & Magnatum. De Saxonia quidem habuit Ducem Bernardum, Marchionem Misniae, & alios Principes seculares potentissimos, insuper Archiepiscopos Magdeburgensem, & Bremensem, & Suffraganeos eorundem. Quid fit? indicitur Curia in Andernach. Quo audito Philippus transmissis illuc Legatis effecit ut nulla ibidem celebraretur electio: tum propter sui, & quorundam Principum absentiam, tum propter regiae generationis non destituendam prosapiam. Et infra: Videns autem Philippus, quod à tali insolentia nollet cessare Alemanni, ipse cum Principibus sibi fauentibus conuentum adunauit in Oppido Milbusen, ubi à Sueuis, & Saxonibus, & Bauaris, & Bohemis, & Principibus quàm plurimis Rheni eligitur in Regem. E contra Colonienfes, & Argentinenses elegerunt apud Coloniam Ottonem in Regem. Sed iam antea Bertholdus, inquit, Dux Zaringiae tunc denominatus fuit in Regem non propter hoc quod iustus posset esse videri, aut diligere veritatem cum scriptum sit: Honor Regis iudicium diligit, sed propter hoc, quia pecuniosus videbatur, cum esset auarissimus, & omni iniqui.

iniquitate plenus. Et de ipso infra: attamen cum
 prefatus Dux Zaringia diffidere cepisset de expen-
 sis ad obtinendum Imperium necessarijs, redijt ad
 gratiam Regis Philippi: accepitq; ab eo beneficia,
 quæ sibi conferri curauit, & hominum sibi fecit, &
 fidelitatem, &c. Iam tunc, inquit ad finem, Co-
 lonienses, & Argentinienses cum Episcopis suis, &
 alij quidam cogitauerunt, & machinati sunt ne-
 quitiam, miseruntq; nuncios suos Albertum vid. de
 Tagisburg, & de Liningen Comites in Angliam, vt
 inde aduocarent, & adducerent Ottonem, &c.
 Hunc igitur apud Coloniam elegerunt in Regem,
 &c.

Et de bellis Philippi idem Vrsperg. de ijs-
 dem: Properant, inquit, electi Reges vterq; vt
 occupet Sedem Regni Aquisgrani. Et post pauca:
 Tunc Dominus Adulfus, qui tunc erat Coloniensis
 Episcopus in sede Regni coronauit Ottonem in Re-
 gem, &c. Tota verò Curia Imperialis & Officiales
 Imperij adhaferunt Philippo cum Principibus quàm
 pluribus.

Et qui Vrspergenfi ætate proximus fuit,
 egregius author Fragmenti Historici ad an.
 1198. Philippus, inquit, Dux Sueuiae, frater Hen-
 ricæ prædicti apud Frankensfurt, ab vna par-
 te Principum electus est in Regem. Alia autem
 Pars Principum filium Henrici quondam Ducis
 Saxonie, nomine Ottonem, qui Comes fuit Picta-
 uiae, Regem fecerunt, atque Colonia eum in Regem
 vnixerunt. Audiens autem Philippus Regis Ottonis

Aquisgra-
num.

electionem, trecentos milites cum multis alijs scuti-
tiferis Aquisgrani misit, vt & Regem Ottonem ab
ingressu ciuitatis arcerent, & sibi ciuitatem, & se-
dem Regni seruarent. Sed Otto, Rex cum suis ad-
iatoribus ipsam Ciuitatem obsedit, & in tempore
messis cepit, atque in sedem regni triduo sedit, ip-
samque Ciuitatem fidelibus suis custodiendam com-
misit. Interim Philippus exercitum colligens Alsa-
tiam petijt, omne frumentum in messe pessundedit,
Mollesheim expugnando cremauit, solo cœmiterio
in deditioem recepto. Haldenburg praesidium ca-
pit, cœmiterium Epiaci confregit, omnesq; homines
Argent. Episcopi, & Comitis de Tagesburg, qui erant
assentanei Ottonis Regis, & totam inferiorem Alsa-
tiam incendio, & rapina vastauit. Inde procedens,
Curiam Maguntiae cum suis fautoribus in assum-
ptione B. Mariae habuit, vbi à pluribus Principibus
solenniter electus, à Treuirensi Episcopo, qui iam
relictus alio etiam hunc elegerat vnâ cum Tarenta-
no Episcopo, qui loco Maguntinensis Archiepiscopi
accitus erat, inunctus est.

De quorum vtriusque electione accuratius
aliquid scire desiderans, literas legat ipsorum
Principum, qui elegerunt, ad Romanum
Pontificem Innocentium III. singulatim,
vel coniunctim datas, in eod. Epist. ad Inn.
Epist. 7. 8. 9. 10. E quibus postremis, quia non
vnius, sed plurium fuerunt, pauca extrahe-
mus circa principium, medium, & finem.

Sanctissimo patri, ac Domino Innocentio, Sacro-
san-

sanctæ Romanæ Sedis summo Pontifici, Principes,
& Barones Alemanniæ, Clerici, & laici, debitam in
Christo reuerentiam, & sinceritatem obsequij.

Cum placuisset ei, qui auferit spiritum Principū,
& magnus, & terribilis est super Reges terræ, Do-
minum Henricum Imp. de medio auferre: necessa-
rium fuit nobis visum de substituendo Rege tracta-
tum, & colloquiū habere. &c. Placuit ei qui Abrahæ
filium immolare volenti victimam protulit, &c.
Serenissimum Dominum nostrum Ottonem, quondam
Henrici Ducis Saxonie filium, ad regimen Romani
Imperij de terra peregrinationis sue ex opinato of-
ferre nobis. Inuocat itaq; S. Spiritus gratia, prædi-
ctum Dominum Ottonē Christianæ fidei cultorem,
deuotissimum atq; S. R. E. Aduocatū, & Defenso-
rem fidelissimum, & iudiciariæ potestatis obserua-
torem iustissimum de longa, & antiqua Regū pro-
sapia ex vtraq; linea specialiter editum, ad Romani
Regni fastigiū iustè & rationabiliter elegimus, &c.

Paternitati ergo vestræ dignum supplicare duxi-
mus, quatenus fidem, & deuotionem Domini nostri
Regis attendentes, merita quoq; illustrissimi patris
sui Henrici ducis Saxonie, qui ab obsequio S. R. E.
nunquam recessit, memoriter tenēs paci & quie-
ti nostræ & vestræ, intuitu Dei, ac nostri obsequij
prouidentes ipsius electionem, & consecrationem
authoritate vestra confirmare, & Imperiali Coro-
natione armare paterna pietate dignemini.

Ad finē: Vt autē à Domino Rege nostro iura R. E. (vt
p̄dictū est) integra & illibata seruentur, nos in bona
fide sp̄odemus, & p̄ Domino Rege nostro fideiubemus.

Ego Adolphus Coloniensis Archiepiscopus ele-
gi, & subscripsi.

Ego Bernardus Paderbornensis Episcopus ele-
gi, & subscripsi.

Ego Thietmarus Mindensis Episcopus ele-
& subscripsi.

Ego VVitikindus Condeiensis Abbas ele-
gi, & subscripsi.

Ego Gerhardus Tudenſis Abbas ele-
gi, & subscripsi.

Ego Eribertus VVerdenſis Abbas ele-
gi, & subscripsi.

Ego Henricus Dux Lotharingia, qui & Bra-
bantia, Marchio Romani Imperij ele-
gi, & subscripsi.

Ego Henricus Comes de Kuke ele-
gi, & subscripsi.

Qui verò ex oppoſito elegerunt Philip-
pum, ſimiliter litteras ſuas pro illius confir-
matione ad eundem Pontificem direxerunt:
& quinam illi fuerint, ex earundem patet
frontiſpicio.

Reuerendo in Chriſto Patri Domino Inno-
centio, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Pontifici, Germa-
niarum Principes, & Magnates, in Chriſto filij,
Magdeburgenſis Archiepiſcopus, Treuirenſis Ar-
chiepiſcopus, Biſuntina Sedis Archiepiſcopus, Ra-
tiſbonenſis Epicoſopus, Friſingenſis Epicoſopus, Augu-
ſtanus Epicoſopus, Conſtantienſis Epicoſopus, Eichſte-
tenſis Epicoſopus, Spirenſis Epicoſopus, Brixinenſis
Electus

*Electus, Hildesheimensis Episcopus Imperialis aulæ
Cancellarius, Abbas Fuldensis, Abbas Hesvolden-
sis, Abbas de Tergente, Abbas Ebuvacensis: Item
Rex Bohemia, Dux Saxonie, Dux Bauaria, Dux
Austrie, Dux Morauie, Marchio de Rauesbergh,
alijque Alemnaie Nobiles &c.*

*Magnitudini vestrae duximus declarandum,
quod mortuo inclyto Domino nostro Henrico, Ro-
mano Imperatore Augusto, collecta multitudine
Principum, illustrem Dominum nostrum Philip-
pum in Imperatorem Romani solij ritè, & solenni-
ter elegimus. &c.*

Philippus interim quem reprobauit Pon-
tiffex, magno & cruento bello cum Ottone
Regni competitore, dimicans, regnum per
annos nouem, menses tres, & dies quatuor-
decim tenuit ad necem vsque, quam violen-
ta manu ipsi Bambergæ in conclauis, post ve-
næ incisionem nonnihil requiescenti, intulit
Otto Comes Witelsbachius, (non ille à quo
Principes Palatini, & Bauari progenitore
descendunt) Anno 1208. d. 21. (vel vt alij 22.)
Iunij.

OTTO IV.

QVA, vel quali autem Imperij Proceres
inter se compositione defuncto illi pa-
cificè & concorditer suffecerint in schismate
antea coelectum Ottonem, narrat Rogerius
de Houeden, sæculi istius Historicus insignis,